

Mål C-30/22

Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande enligt artikel 98.1 i den Europeiska unionens domstols arbetsordning

Datum för ingivande:

12 januari 2022

Domstol som begär förhandsavgörande:

Administrativen sad Veliko Tarnovo (Bulgarien)

Datum för beslut att begära förhandsavgörande:

20 december 2021

Sökande:

DV

Svarande:

Direktor na Teritorialno podelenie na Natsionalnia osiguritelen institut – Veliko Tarnovo

Saken i det nationella målet

En bulgarisk medborgares (DV) överklagande av Direktor na Teritorialno podelenie na Natsionalnia osiguritelen instituts (chefen för den regionala socialförsäkringsmyndigheten) avslag på överklagandet av beslutet att vägra DV arbetslöshetsförmåner.

Syfte med och rättslig grund för begäran om förhandsavgörande

Tolkning av andra delen avdelning III av avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen

Artikel 267.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

Frågor som har hänskjutits för förhandsavgörande

- 1) Ska artikel 30.2 i avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen, jämförd med artikel 30.1 a) i samma avtal, tolkas så, att de personer som avses i artikel 30.1 a) ingår i den personkrets som omfattas av artikel 31.1 i avtalet om de under övergångstiden har varit medborgare i en medlemsstat utan avbrott samtidigt som de har omfattats av lagstiftningen i Förenade kungariket, eller ska dessa bestämmelser tolkas så, att personer enligt artikel 30.1 a) i avtalet endast omfattas av artikel 31.1 så länge de är anställda i Förenade kungariket i slutet av övergångsperioden och/eller efter utgången av denna period?
- 2) Ska artikel 30.2 i avtalet, jämförd med artikel 30.1 c), tolkas så, att de personer som avses i artikel 30.1 c) omfattas av artikel 31.1 i avtalet om de i egenskap av unionsmedborgare var bosatta i Förenade kungariket utan avbrott under hela övergångsperioden samtidigt som de omfattades av lagstiftningen i endast en medlemsstat, eller ska dessa bestämmelser tolkas så, att de personer som avses i artikel 30.1 c) inte omfattas av artikel 31.1 om de upphörde att vara bosatta i Storbritannien efter utgången av övergångsperioden?
- 3) Om tolkningen av artikel 30.2 i avtalet, jämförd med artikel 30.1 a) och 30.1 c), resulterar i att dessa bestämmelser inte är tillämpliga på omständigheterna i det nationella målet eftersom unionsmedborgaren upphört att vara bosatt i Förenade kungariket efter utgången av övergångsperioden, ska artikel 30.4 i avtalet, jämförd med artikel 30.3, tolkas så, att personer som är bosatta i eller som arbetar i värdstaten eller arbetsstaten inte längre omfattas av artikel 30.1 om deras rättsliga relationer som anställda (arbetstagare) har upphört och de, som en följd härav, har förlorat sin uppehållsrätt och har lämnat arbetsstaten eller värdstaten efter utgången av övergångsperioden, eller ska dessa bestämmelser tolkas så, att begränsningen i artikel 30.4 avser uppehållsrätt och rätt till anställning som utövas efter utgången av övergångsperioden, utan att det har någon betydelse när rättigheterna upphörde, förutsatt att de fortfarande existerade efter övergångsperiodens utgång?

Anförda unionsbestämmelser och anförd praxis från EU-domstolen

Avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen: Artikel 2 e), artikel 30.1 a) och c) samt artikel 30.2 och 30.3, artikel 31.1 första stycket och artikel 31.2, artikel 32.1 a) i), artikel 161.1

Artikel 2 e): definierar uttrycket ”övergångsperiod” som ”den period som anges i artikel 126”.

Artikel 30.1 a): ”Denna avdelning ska tillämpas på följande personer: a) Unionsmedborgare som omfattas av Förenade kungarikets lagstiftning vid övergångsperiodens utgång, samt deras familjemedlemmar och efterlevande.”

Artikel 30.1 c): ”Denna avdelning ska tillämpas på följande personer: c) Unionsmedborgare som uppehåller sig i Förenade kungariket och omfattas av en medlemsstats lagstiftning vid övergångsperiodens utgång, samt deras familjemedlemmar och efterlevande.”

Artikel 30.2: ”De personer som avses i punkt 1 ska omfattas så länge som de utan avbrott befinner sig i någon av de situationer som beskrivs i den punkten och som involverar både en medlemsstat och Förenade kungariket samtidigt.”

Artikel 30.3: ”Denna avdelning ska även gälla för personer som inte omfattas eller inte längre omfattas av punkt 1 a–e i denna artikel men som omfattas av artikel 10 i detta avtal, samt deras familjemedlemmar och efterlevande.”

Artikel 31.1 första stycket: ”De regler och mål som anges i artikel 48 i EUF-fördraget och i Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 883/2004 och (EG) nr 987/2009 15 ska tillämpas på personer som omfattas av denna avdelning.”

Artikel 31.2: ”Med avvikelse från artikel 9 i detta avtal ska definitionerna i artikel 1 i förordning (EG) nr 883/2004 gälla vid tillämpningen av denna avdelning.”

Artikel 32.1 a) i): ”Följande regler ska tillämpas i följande situationer och i den omfattning som anges i denna artikel, i den mån de rör personer som inte omfattas, eller inte längre omfattas, av artikel 30: Följande personer ska omfattas av denna avdelning när det gäller återopande av och sammanläggning av perioder av försäkring, anställning, verksamhet som egenföretagare eller uppehåll, inbegripet rättigheter och skyldigheter som grundar sig på sådana perioder i enlighet med förordning (EG) nr 883/2004: i) Unionsmedborgare, liksom statslösa personer och flyktingar som uppehåller sig i en medlemsstat och tredjelandssmedborgare som uppfyller villkoren i förordning (EG) nr 859/2003, vilka har omfattats av Förenade kungarikets lagstiftning före övergångsperiodens utgång, samt deras familjemedlemmar och efterlevande.”

Artikel 161.1: ”När en domstol i en medlemsstat hänskjuter en fråga om tolkningen av detta avtal till Europeiska unionens domstol för förhandsavgörande ska Förenade kungariket underrättas om det avgörande från den nationella domstolen som innehåller den frågan.”

Anförda nationella bestämmelser

Kodeks za sotsialnoto osiguryavane (socialförsäkringslagen, Bulgarien), ändrad och kompletterad vid flera tillfällen, i dess lydelse som offentliggjorts i DV nr 77 av den 16 september 2021 (hädanefter ”KSO”):

Artikel 54a.1. *Personer som har betalt in obligatoriska socialförsäkringsavgifter till "arbetslöshetskassan" under minst tolv av de senaste 18 månaderna innan försäkringen upphörde och som är inskrivna hos arbetsförmedlingen som arbetslösa, har rätt till arbetslöshetsförmåner. Dessa personer har inte fått rätt till pension på grund av försäkringsperioder och ålder i Bulgarien eller ålderspension i en annan stat, till reducerad pension på grund av försäkringsperioder och ålder enligt artikel 68a eller tjänstepension enligt artikel 168 eller fått ägna sig åt arbete som är föremål för försäkring enligt denna lagstiftning eller enligt någon annan stats lagstiftning. Detta gäller inte personer som omfattas av artikel 114a.1 i Kodeks na truda (bulgariska arbetslagstiftningen).*

Artikel 117.1 punkt 2 b) *Överklaganden av avslag, felaktiga beräkningar, ändringar eller upphörande av arbetslöshetsförmåner ska ställas till chefen för regionala socialförsäkringsmyndigheten på Natsionalen osiguritelen insitut.*

Artikel 119. *Förvaltningsdomstolens avgöranden kan överklagas enligt bestämmelserna i Administrativnoprotsesualen kodeks (förvaltningsprocesslagen, Bulgarien). Beslut som avser klagomål mot ärenden enligt artikel 117.1 punkt 1 och 2 b) och e) – belopp upp till 1 000 leva (BGN) – samt f) och g) är undantagna.*

Kortfattad redogörelse för de faktiska omständigheterna och förfarandet i det nationella målet

- 1 DV är medborgare i Bulgarien och har varit anställd av arbetsgivare i Förenade kungariket enligt följande: a) från den 1 december 2014 till den 16 juli 2016 av arbetsgivaren Mimosa Health Care GL, b) från den 16 juli 2016 till den 24 december 2018 av arbetsgivaren Wellburn Care Homes Ltd, c) från den 20 september 2018 till den 2 februari 2020 av arbetsgivaren Lfcal Care Force LLP, och d) från den 3 februari 2020 till den 29 mars 2021 av arbetsgivaren NHS YORK Teaching Hospital.
- 2 Den 2 april 2021 ansökte DV, som vid denna tidpunkt var arbetslös, om arbetslöshetsförmåner enligt den nationella lagstiftningen KSO. I ansökan anförde DV att hennes rättsliga relation till arbetsgivaren NHS YORK Teaching Hospital avslutades den 29 mars 2021 med anledning av att hennes visstidsanställningsavtal hade löpt ut. Hon uppgav vidare, bland andra relevanta omständigheter, att hon inte hade förvärvat rätt till ålderspension i någon annan stat. Till ansökan bifogades handlingen om anställningsavtalets upphörande den 29 mars 2021. Genom beslut av den 5 april 2021 enligt artikel 54d.4 KSO avbröt den arbetslöshetskassa som DV lämnat in sin ansökan till förfarandet för beviljande av arbetslöshetsförmåner. Som skäl för beslutet anfördes att det krävdes bevis för de angivna försäkringsperioderna för anställningen i Förenade kungariket.
- 3 Dagen därpå, den 6 april 2021, skickade arbetslöshetskassan en skrivelse till DV och begärde att DV skulle lägga fram följande tre handlingar: ansökan om uppgift

om försäkringsperioder och inkomst från en annan medlemsstat, blankett CA3916 i enlighet med kraven från de behöriga myndigheterna i Förenade kungariket och en försäkran om fastställande av bosättningsort enligt artikel 65.2 i förordning (EG) nr 883/2004.

- 4 Dessa handlingar gavs in tillsammans med andra handlingar som utfärdats av den senaste arbetsgivaren i Förenade kungariket som DV varit anställd av. Handlingarna styrker de omständigheter som anförts i punkt 1. Bulgarien och Förenade kungariket inledde ett elektroniskt utbyte av socialförsäkringsuppgifter angående försäkringsregister och intjänad lön.
- 5 Den 16 augusti 2021 beslutade arbetslöshetskassan att förfarandet gällande DV:s ansökan skulle återupptas. Arbetslöshetskassan anförde att det utifrån det strukturerade elektroniska dokumentet som mottagits inom ramen för det elektroniska utbytet var möjligt att fastställa försäkringsperioderna i Förenade kungariket samt att den sista perioden löpte från den 3 februari 2020 till och med den 29 mars 2021, vilket är uppgifter som krävs för att avgöra om det finns rätt till arbetslöshetsförmåner.
- 6 Den 18 augusti 2021 meddelade den bulgariska arbetslöshetskassan sitt beslut. Med hänvisning till bestämmelserna i artikel 54g.1 och artikel 54a.1 KSO avslogs DV:s begäran om arbetslöshetsförmåner. Arbetslöshetskassan motiverade sitt beslut med att DV hade försäkringsperioder i Förenade kungariket från den 8 december 2014 till och med den 29 mars 2021 och därefter inga "bulgariska" försäkringsperioder. Artikel 30 i avtalet är inte tillämplig eftersom DV genom att återvända till Bulgarien avbröt den gränsöverskridande situation som hon befann sig i den 31 december 2020 och därmed berörde hennes situation inte en medlemsstat och Förenade kungariket samtidigt. I beslutet anfördes också att artikel 32 i avtalet gällande förvärv av rätten till sociala förmåner – en prövning som sker genom tillämpning av nationell rätt – endast reglerar sammanläggningen av försäkringsperioder som förvärvats före och efter den 31 december 2020. DV hade i huvudsak inte haft någon anställning i Bulgarien vars uppsägning skulle göra det nödvändigt att pröva om hon uppfyllde kraven i bulgarisk lagstiftning beträffande rätten till arbetslöshetsförmåner.
- 7 Den 7 september 2021 överklagade DV beslutet i enlighet med det förfarande som föreskrivs i KSO och anförde att artikel 30 i avtalet reglerar fall som hennes. Hon anförde bland annat att hon är en unionsmedborgare som omfattas av lagstiftningen i Förenade kungariket vid utgången av övergångsperioden och att förordning (EU) nr 2019/500 av den 25 mars 2019 är tillämplig. Efter överklagandet meddelade regionala socialförsäkringsmyndigheten beslutet som är föremål för förfarandet i den nationella domstolen.

Parternas huvudargument

- 8 DV gör gällande att den regionala socialförsäkringsmyndigheten har tolkat avtalet felaktigt. Artikel 30 reglerar just sådana fall som hennes eftersom hon genom att

återvända till medlemsstaten Bulgarien skapade en sådan gränsöverskridande situation som regleras av bestämmelserna i avtalet. Hon är en unionsmedborgare som i slutet av övergångsperioden omfattas av lagstiftningen i Förenade kungariket. Om hon hade fortsatt att vara anställd i Förenade kungariket skulle hennes situation inte ha varit gränsöverskridande eftersom såväl det utförda arbetet som hennes rätt till arbetslöshetsförmåner skulle regleras av lagstiftningen i Förenade kungariket. Just av detta skäl har de berörda myndigheterna i Förenade kungariket utfärdat den handling som styrkte de faktiska omständigheterna angående arbetslöshetsförmånerna, en handling bifogades till hennes ansökan.

- 9 Den regionala socialförsäkringsmyndigheten anförde i det överklagade beslutet att även sådana perioder som skulle erkännas enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat ska erkännas som försäkringsperioder enligt artikel 54a.2 punkten 4, om detta grundas på ett internationellt fördrag som Bulgarien är part i eller på förordningen om samordning av de sociala trygghetssystemen. Följaktligen fastställdes att Bulgarien i princip måste tillämpa Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 (hädanefter ”Förordningen”) samt Europaparlamentet och rådets förordning (EU) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (hädanefter ”Genomförandeförordningen”). På grund av detta konstaterande ansåg den regionala socialförsäkringsmyndigheten att lagvalsregeln i artikel 11.3 a) i Förordningen var tillämplig. Undantag från denna regel föreskrivs i artikel 65.2 i Förordningen. Eftersom Förenade kungariket från och med den 31 januari 2020 inte är en medlemsstat är avtalet tillämpligt efter utgången av övergångsperioden (efter den 31 januari 2020). Med utgångspunkt i DV:s krav är det personliga tillämpningsområdet det som definieras i artikel 30. I denna bestämmelse definieras sex persongrupper. Den regionala socialförsäkringsmyndigheten har anfört att, om DV senast arbetade i Förenade kungariket från den 3 februari 2020 till och med den 29 mars 2021 (vilket är ostridigt i det nationella förfarandet), så tillhör DV persongruppen som definieras i artikel 30.1 punkten 3. Denna bestämmelse kan dock endast användas i förening med artikel 30.2. Därmed föreligger en gränsöverskridande situation endast när en medborgare i en medlemsstat arbetar i en annan medlemsstat. Den gränsöverskridande situationen upphörde den 30 mars 2021 eftersom DV:s anställningsförhållande upphörde den 29 mars 2021. DV tillhör således inte personkretsen i artikel 30.1 i avtalet. Det innebär att bestämmelserna i artikel 61 ff. i Förordningen inte gäller för DV. Å andra sidan omfattar artikel 32 specialfall som berör personer som inte alls eller inte längre omfattas av artikel 30.1 i avtalet. För dessa personer gäller endast principen om sammanläggning av försäkrings-, anställnings- och andra perioder vid förvärvet av sociala förmåner. Vid sammanläggning av dessa perioder bör enligt Förordningen även de perioder som fullgjorts efter övergångsperiodens utgång beaktas, innebärande att personer som är unionsmedborgare eller medborgare i Förenade kungariket tillhör en persongrupp om de har förvärvat sociala förmåner före den 31 december 2020 eller före och efter denna tidpunkt. För dessa personer bör nationell lagstiftning tillämpas, varvid anställnings- och försäkringsperioderna i Förenade kungariket räknas samman med perioderna som

omfattas av nationell rätt. Eftersom försäkringsperioder saknas enligt bulgarisk rätt kan begäran om arbetslöshetsförmåner inte bifallas. Den regionala socialförsäkringsmyndigheten har i skrivelse daterad den 31 augusti 2021 förnekat sin behörighet att erkänna och bevilja DV sociala förmåner.

Kortfattad redogörelse för skälen till att förhandsavgörande begärs

- 10 De faktiska omständigheterna i målet vid den nationella domstolen är ostridiga. De omständigheter som den hänskjutande domstolen har beskrivit bekräftas av den framlagda bevisningen. Den hänskjutande domstolen ifrågasätter den regionala socialförsäkringsmyndighetens tolkning av avtalet. Eftersom den hänskjutande domstolen måste pröva frågan om lagligheten av det ifrågasatta beslutet genom ett slutligt beslut och med hänsyn till den tydliga regeln i artikel 267.3 FEUF finns det ingen tvekan angående domstolens begäran om förhandsavgörande avseende tolkningen av avtalet. Enligt artikel 161.1 i avtalet är EU-domstolen behörig domstol för förhandsavgöranden om tolkningen av avtalet.
- 11 Enligt den hänskjutande domstolen är prövningen av lagenligheten av den regionala socialförsäkringsmyndighetens beslut direkt beroende av lagvalsreglerna i Förordningen (artiklarna 61–65a) och de mer specifika bestämmelserna i Genomförandeförordningen (kapitel V). Prövningen är beroende av tillämpligheten av dessa bestämmelser på de faktiska sakförhållandena enligt artikel 31.1 i avtalet eller av tillämpligheten av artikel 32 i avtalet endast i syfte att räkna samman perioder. Denna prövning innefattar även frågan om vilken institution som ansvarar för att tillerkänna rätten till sociala förmåner.
- 12 I detta sammanhang ska det påpekas att den hänskjutande domstolen ifrågasätter om artikel 30.1 c) i avtalet är tillämplig på DV:s rättsliga ställning. Syftet samt det logiska övervägandet och effekten som bestämmelsen har på personer leder till resultatet att bestämmelsen omfattar situationer där följande omständigheter kumulativt föreligger: a) en unionsmedborgare som vid tidpunkten för tillämpningen av bestämmelsen bor i Förenade kungariket; b) unionsmedborgaren omfattas vid övergångsperiodens slut inte av lagstiftningen i Förenade kungariket utan av en annan medlemsstats lagstiftning; c) dessa regler gäller även för familjemedlemmar och efterlevande. I förevarande fall följer det av de fastställda omständigheterna att DV åtminstone vid slutet av övergångsperioden omfattades av lagstiftningen i Förenade kungariket i den mening som avses i artikel 31.2 i avtalet jämförd med artikel 1 i) i Förordningen. Den hänskjutande domstolen anser att DV omfattas av artikel 30.1 a) i avtalet. Denna bestämmelse förutsätter följande kumulativa omständigheter: a) personen måste vid tidpunkten för tillämpningen av bestämmelsen vara unionsmedborgare, och b) unionsmedborgare måste vid slutet av den i artikel 126 angivna övergångsperioden omfattas av lagstiftningen i Förenade kungariket. Oavsett vilken av dessa omständigheter som avgör DV:s rättsliga ställning tolkar den regionala socialförsäkringsmyndigheten dessa som att tillämpningen av kraven är beroende av att artikel 30.2 i avtalet är tillämplig. Som redan anförts anser den regionala socialförsäkringsmyndigheten

att det som benämns som en ”gränsöverskridande” situation i den mening som avses i denna bestämmelse endast kommer i fråga när en medborgare i en medlemsstat arbetar i en annan medlemsstat. Om denna situation inte längre föreligger till följd av att anställningen upphör i Förenade kungariket, så faller DV inte längre inom den personkrets som framgår av artikel 30 i avtalet, vilket innebär att hänvisningen i artikel 31.1 inte gäller för henne. Den hänskjutande domstolen ifrågasätter den regionala socialförsäkringsmyndighetens tolkning i detta avseende. Som redan nämnts föreskrivs i artikel 30.2 att de personer som omnämns i artikel 30.1 omfattas av tillämpningsområdet så länge de befinner sig i någon av de situationer som föreskrivs i artikel 30.2 utan avbrott, som berör en medlemsstat och Förenade kungariket samtidigt. Uttrycket ”så länge” bör inte tolkas som att det begränsar bestämmelsens räckvidd till varaktigheten av en situation där den anställde som är medborgare i en annan medlemsstat arbetar i Förenade kungariket. Bestämmelsens innebörd och syfte samt dess teleologiska tolkning leder snarare till slutsatsen att de personer som omnämns i artikel 30.1 a) omfattas av bestämmelsens räckvidd om personerna under hela övergångsperioden enligt artikel 126 i avtalet samtidigt dels är unionsmedborgare, dels omfattas av lagstiftningen i Förenade kungariket. Dessa förutsättningar får dock inte förändras under denna tidsperiod och den efterföljande ändringen av förutsättningarna får inte ha någon påverkan på tillämpligheten av personkretsen i artikel 30.1 i avtalet.

- 13 Det framstår dock som möjligt att uttrycket ”så länge” i bestämmelsen avser tidpunkten när bestämmelsen utvecklar en tudelande effekt. Det skulle förhålla sig på motsvarande sätt även om – vilket den regionala socialförsäkringsmyndigheten anser – DV:s rättsliga ställning skulle inordnas förutsättningarna i artikel 30.1 c) i avtalet. En tolkning av ordalydelsen och syftet i avtalet leder till slutsatsen att de personer som räknas upp i artikel 30.1 c) omfattas av bestämmelsen under hela övergångsperioden som avtalet är gällande om personerna under hela övergångsperioden är och förblir unionsmedborgare som bor i Förenade kungariket och som under samma tidsperiod endast omfattas av en och samma medlemsstats lagstiftning. Det är dock också möjligt att tolka föreskriften som att uttrycket ”så länge” föreskriver att personräckvidden för artikel 31.1 endast gäller till dess då förutsättningarna i artikel 30.1 c) kumulativt föreligger, alltså medan personen är en unionsmedborgare som är anställd och bosatt i Förenade kungariket samtidigt som denne omfattas av en medlemsstats lagstiftning. Av ovanstående skäl anser den hänskjutande domstolen att EU-domstolen kan göra en tolkning av bestämmelserna i artikel 30.1 a) och c) jämförda med artikel 30.2 i avtalet.
- 14 Utöver vad som redan har anförts måste den hänskjutande domstolen tolka artikel 30.3 och 30.4 i avtalet med hänsyn till bestämmelsernas eventuella tillämplighet på de faktiska omständigheterna i målet vid den nationella domstolen. Det bör noteras att den regionala socialförsäkringsmyndigheten inte har kommenterat bestämmelsernas hypotetiska och/eller exklusiva tillämplighet, trots bestämmelsernas subsidiära karaktär. Artikel 30.3 i avtalet föreskriver att – även om en person inte omfattas av artikel 30.1 a)–e) – avtalet ändå är tillämpligt för

personen om denne faller inom tillämpningsområdet i artikel 10 (i detta fall framstår artikel 30.1 a) som relevant med hänsyn till de faktiska omständigheterna i målet). Enligt artikel 30.4 omfattas de personer som avses i artikel 30.3 endast av avtalet så länge de fortsätter att ha en rätt att uppehålla sig i värdstaten enligt artikel 13, eller rätt att arbeta i sin arbetsstat enligt artikel 24 eller 25. Om artikel 30.3 i avtalet skulle vara tillämplig är en tolkning av tillämpningsområdet, även jämfört med artikel 30.4, till nytta för den hänskjutande domstolen. Vid en första anblick tyder innebörden och syftet på att artikel 30.3 i avtalet inte längre gäller när arbetstagarens rättsliga relation i Förenade kungariket har upphört och denna person, som är unionsmedborgare, har lämnat Förenade kungariket. Detta beror på att personen har förlorat sin uppehållsrätt i medlemsstaten med hänsyn till artikel 30.4 eftersom arbetet som utfördes där var den enda anledningen till personens vistelse i den medlemsstaten. Emellertid är det också möjligt att tolka det som att begränsningen i artikel 30.4 avser uppehållsrätten och rätten till arbete som utövats efter övergångsperiodens utgång, oavsett hur länge dessa rättigheter utnyttjats eller dragits nytta av. Detta beror på att personen fortfarande var anställd, hade rätt att vara bosatt i värdlandet under en viss tid efter utgången av övergångsperioden samt omfattades av artikel 31.1 under denna period. Av dessa skäl skulle EU-domstolens vägledning avseende tolkningen av de anförda bestämmelserna vara användbar för den hänskjutande domstolen.

- 15 Slutligen måste det anföras att den hänskjutande domstolen är skyldig att ansöka hos EU-domstolens ordförande om ett förhandsavgörande i enlighet med artikel 105 i rättegångsreglerna för EU-domstolen. Det beror dels på att DV inte har någon ersättningsinkomst som skulle kunna kompensera för inkomstbortfallet från hennes arbete som anställd i Förenade kungariket, dels hennes eventuella behov att i rätt tid göra gällande sin rätt till förmåner i Förenade kungariket i enlighet med den statens villkor.